

מסורת הש"ס

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

כפ.

עין משפט
נר מצוה

מִהָא אַ מִי פֿ"ד מַהֲלִי
דַעוֹת הַלְכָה [טן] טו:
מִהָא בַּ מִי פֿי"ג מַהֲלִי
רוֹצֵה הַלְכָה יֵא סַמָּג
לְאַרְיֵן מַה טַּוֶּשׁ"ע י"ד סִימֵן
קִנּוּ סַעִיף אַ וְבַהֲג"ה סַעִיף
:3

ג ד מיי פ"א מהל'
עבודת כוכבים הלכה ב
סמג לאוין נ טוש"ע י"ד
סי קנו סעיף ג:

תורה אור השלם

1. וְיִזְכּוּ יִשְׁמְחוּ לִבָּב אָנוּשׁ
לְהַלְהִיל פְּנִים מִשְׁמֵן
וְלִחְלֹם לִבָּב יִסְעֵדוּ:
תְּהִלִּים קִד טו
2. וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְּרוֹ
וְיִבְרוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְּהוֹם
וְיִרְחַח אֱלֹהִים מִרְחַף עַל
פְּנֵי הַמַּיִם:
3. וְיִהְיֶה הוּא טָרִם כֻּלָּה
לְאִשׁ וְיִהְיֶה רִבְקָה יָצֵאת
מִבֶּרֶךְ וְלִחְלֹם לִבָּב יִסְעֵדוּ:
מִלְכָּה אֶשֶׁת נָחוֹר אֶל
אֶבְרָהָם וְיִכָּדָה עַל
שִׁמְשֹׁה: בְּרֵאשִׁית קִד טו

וגהות הב"ח

[illegible]

בִּינּוֹ חֲנָאֵל

[illegible]

דת ויותרת הכבוד וי"א אף
לחליו וחליו קשה האוכל
זדים וקשוואין: מתנ"י ואין
יגע בו. פ"י (ט) קועף ועובר
דקי"ל דהא שמעתא דרב
זות בכתובות גומות בנדה

שני לדג דם. והא דאמרינן בגדרים (דף נד:) אין מקזין לא על העופות ולא על הדגים היינו לאלתר:

(ב) **אבל** לא בינו לבינו. פי' במקום שאין רגילין בני אדם כ"כ כי
היה דרז חנא בשבילי דנהרדעא אבל ביחוד ממש לא

כִּנְתָּא חֵלָא לְסִיבּוּרִי
יִלּוּפָא סְכִנְתָּא תַּחֲלִי
תָּא וְסִיבּוּרָא סְכִנְתָּא
תָּא שְׁנִי לְדָג דָּם שְׁנִי
תָּא ת"ר ⁶הַמִּקְוִי דָּם
חֵלֶב וְלֹא גְבִינָה וְלֹא
אֵכָל אָמַר אֲבִי נִינְיִי
דְּחִמְרָא וְנַעֲרַבְבִּינְהוּ
מִפְנֵה לֹא מִפְנֵה אֵלָּא
מִדְּקֶשֶׁה רִיחָא א"ר
אֲוֹנְקְלִי בִשְׁבַת מָאִי
⁷אִיסְתּוּמְכָא דְלִיבָא
מִמוּנָא כְּרוּיָא וְנִינְיָא
תָּא לְלִיבָא בַּחֲמָרָא
נִינְיָא אֲנוּשׁ לְרוּחָא בְּמָאִי
וְחִרְחֻפָּתָא עַל פְּנֵי הַמַּיִם
כֹּכְדָה עַל שְׁכֵמָה
שְׁחִיק לְהוּ לְכוּלְהוּ
מִלָּא חֲמִשׁ אַצְבָּעֵתִּיהּ
קָל כָּל חָד וְחָד לְחֹדֵרִיהּ
רִבְתִּי וּמִלָּא אַצְבָּעִיהּ
נָא עֲבָדִי לְכָל הָנִי וְלֹא
הוּא מִיַּיעָא אִייתִי כּוּזָא
בֵּיהּ תְּרוּדָא דְרִבְבִּישָׁא
חֲרָא אִישְׁתֵּי עֲבָדִי הַכִּי
דְּבָרִים מִרְפָּאִין אֵת
רְפּוּאָה וְאֵלּוּ הֵן כְּרֹב
⁸וְקִיבַת וְהִרְתָּ וְיוֹתֵרֵת
דְּגִינִים קִמְנִים וְלֹא עוֹד
יִן וּמִרְבִּין כָּל גּוֹפֵן שֶׁל
יִרְדִּין אֶת הַחוּלָה לְחֵלְיוּ
יִן "הָאוֹכֵל בֶּשֶׂר שׁוֹר
צִיפִּירִים וּבִצִּיצָה צְלוּיָהּ
יִן וּגְבִינָה וּכְבֹד וִי"א
שׁוֹאִין" תָּנָא דְּבִי רַבִּי
מִן קְשׁוּאִין מִפְּנֵי שֶׁהֵן
אֲדָם כְּחִרְבוּת: וְאִין
קוּם: ת"ר ⁹בִּישְׂרָאֵל
וְרוּחָא בְּמָרָא וְעוּבָד
יִשְׂרָאֵל כִּיּוֹן שְׁהִינֵעַ
יְדוֹ אָמַר מִרְיָא יִשְׂרָאֵל
מִרְיָא בְּמָרָא הַכִּי
¹⁰לְמָרָא וְאִי בִּרְשׁוּת
יִלְעוּלָם בְּרָה"י וְכִיּוֹן
אֲדָם חֲשׁוּב רַב חָנָא
א"ל חָנָא חָנָא יְאִי קוּעִיד
לְזוּגָא אָמַר תִּיתִי לִי דְעִבְרִי
יִמְכִּיר רַבִּין בְּרָה"ר דְּמִו:
יְעוּבָד כּוֹכְבִּים הַמְסַתְּפָר
וּכְמָה אָמַר רַב מַלְכִּיהּ אָמַר
רוּחַ וְרוּחַ ¹¹אָמַר רַב חֲנִינְיָא
רַב מַלְכִּיו בְּלוּרִית אָפֵר מִקְלָהּ
וּמִתְנִיתָא רַב מַלְכִּיהּ שְׁמַעְתָּתָא רַב
מַלְכָּתָא מָאִי בִּינִייהוּ אִיכָא
בִּינִייהוּ שְׁפָחוּת: מִתְנִי

לה כרב מלכיו להקן חלת שפוד ואפר מקלה וגומות שמעתא ניהו ולא הכניסה לו מהא שפחות כופה לעשות בצמר⁹¹ צלורית דהבא אפירושא יקמי ממני⁹² אלו דברים האסורים כו' אמרינן מפני מה אסרו גזירות העובדי שפחות ואפר מקלה אמילתיה דרב מלכיה דלחנח ציה רב פפא סימן נקט: ממני⁹³

דברים מרפאין את החולה מחילוי ורפואתן רפואה. ואילו קדו תורדין ומי סיסין ושב וקובץ
 גנים קטנים שמרפין ומרביין ודע ומרביין כל גופו של אדם: ת"י עשרה דברים מחזיין את החח
 בשר שור בשן שמן בשר צלי צפרנים כיצא עליוהו שלמים תגלחת מרחץ יכבד ובעניה ו"א אף
 מתפרין מכ העובר כוכבים בכל מקום דברי ר"מ וחכ"א ברה"ר מוות ת"ר יכבד המסתפר
 במטאה ואינו תושב"מ כ"י חור דרואה במוטמה כוכבים שיהוה אדם שרוב מתפרין
 מתפרין

חוספניסא. סדקין שצפני האדם: מווייג. דגים קטנים: (א) סיבורי.
הקות דם מכתפיים: שני לרס דג. אם הקין דם היום אוכל דגים
למחר: שני לרג דם. אכל ציוס שלפני הקזה דגים: חגב"ש. חלב
גבינה בצלים שחלים: ווי מפנה. מאן דאכל הוי בתר הקזה ובא

לפנות חוץ לעיר לא יפנה ^(ה) למורחה
 של עיר: ^ו משום דקיי רית. דברים הללו
 והרוח מציאתן לעיר: הכי גרסינן לא
 יפנה אלף למורחה של עיר. שרוח
 מזרחית אלף חוקה כדמין לא יתפור
^(כ"ב דה) אין עושין צורקיי אלף
 למורחה של עיר וצמטת צרכות
^(דף מ) השן למורח גורנו דמו צראשו
 שרוח מערבית מציאה עליו ומסוכן
 הוא: איסומכא דלינא. דופני צמר
 שמחת הלז והזו טרפשא. לינא
 אחרינא מתוך שנגדו לא שקריין
 ינב"ל^א ופעמים שנכסף ללד פנים
 ומעבד את הנשימה חזו עיקר: כמנא
 כרוביא. ^(ה) ענין קף אגרוף^ב: ונינא.
 מיננ"א: אגדנא. עשז רב הוא והוא
 מרובי"א לכן. לענא^ג מתרגמין דיינן:
 יסירי^ד שדריא"א: אדנא. אחיז:
 לניבא צממא. או לאיסומכא דלינא
 ישמה אלו ציין: לרוא. לשחפת
 שממנת רוח ישמה אלו צמים: לנודא.
 חולי אשה יולדת ומצטננת על המשבר:
 שממא. דומה תיבה זו לשכר צמתי
 אריות: מלא חמא אצטמיה. מלא
 ידו: מלא אצבע דבה ומלא אצבע
 וזטרסי. שיכול לאחוז צורת ואגודל
 יחד: כווא. כלי קטן: שרודא. מלא
 קף: צי כוכבי. תחת הכוכבים צמזר
 וזל דה: וזל חמתי וזל חמתי וזל חמתי

מוסף רש"י

[illegible]

ויהוה ממתינה להם ומי לשון נקמה אליהם, והיינו רב מלכים ששמו דומה לנקמה, ומשמעותו של היינו משניות וברייתות שהן עיקר ולא שמעמות (מכות כא). איבא בינייהו שפחות. דמתימין או ידידיה היא דכל מתימין ומתימא דאית בהו רב מלכא אמר פירושן, אבל שמעתתא דאמרת ברב מלכא כגון שפוד וגומות ידידיה ינבא (ביצה כח).

חזות וגומות רב מלכיו בלורית אפר מקלה וגבינה רב מלכיה רב פפא אמר מתני' ומתניתא רב מ